

La crisi de l'aigua

Patètica, aquest és el primer qualificatiu que em ve al cap quan he de definir la imatge que estan transmeten els gestors dels grans problemes que té el nostre país, tot un seguit de polítics que, massa sovint, obliden els compromisos adquirits amb el poble que democràticament els ha escollit. Sort en tenim de no tenir grans problemes que amenacin la nostra subsistència.

Resulta evident que al nostre país el que veritablement manca és una bona base estratègica per afrontar el futur; no tenim energia, tenim un dèficit d'infraestructures i no estem gestionant d'una manera correcta i eficaç la immigració. Els tres pilars bàsics de la societat del benestar: l'educació, la justícia i la sanitat trontollen i, a sobre, ara descobrim que tampoc tenim aigua.

La gestió de la manca d'aigua a Barcelona s'ha portat de la pitjor manera que es podia fer. S'ha mentit de manera reiterada per part de diferents responsables del govern, s'ha actuat amb nocturnitat, d'esquena al territori, sense preguntar i molt menys consensuar... el resultat: "encabronar" a tothom (i perdonin l'expressió).

Grans personatges mediàtics, pagats pels mitjans públics, i diversos contertulians, tot s'ha de dir, sense gaires fonaments, s'han dedicat a llançar-nos atacs indiscriminats adduint una suposada manca de solidaritat del nostre territori vers Barcelona. Amb l'únic argument de no voler donar l'aigua per beure han contribuït a elevar el nivell de crispació entre l'urbe i el poble i a fer el ridícul més espantós davant el conjunt de la societat espanyola, que veu expectant com ens estem discutint els mateixos catalans.

Si fem una mica de memòria, podrem recordar que el nostre sector ja va patir un avanç en aquest tema la temporada passada, amb l'acusació de malbaratar l'aigua amb la innivació artificial.

Necessitem una actuació política decidida a nivell nacional i autonòmic per consolidar les bases de futur del nostre país. Necessitem una actuació política consensuada amb els partits més representatius i que marqui l'estratègia per als propers 20 anys; no pot ser que cada govern canviï l'estratègia dels temes més importants cada 4 anys. Així tenim el que tenim: després d'una nit fosca ens trobem amb unes estaques plantades en la zona on s'ha de captar l'aigua; el meu fill ha començat tres plans d'estudi diferents, la justícia té problemes importants, la sanitat té problemes de finançament endèmics, comprem l'energia elèctrica a França, tenim infraestructures tercermundistes i a sobre, ara resulta que no tenim aigua.

És clar que els fonaments d'una casa queden enterrats, costen diners i no se'n pot presumir; per aquest motiu els ciutadans i les forces civils organitzades hem d'aprendre d'exigir sistemàticament als càrrecs electes que s'ocupin més dels fonaments i no tant de la façana.

Menys parlar d'equilibri territorial i més actuacions de futur en aquest sentit.